

Al començar el quint any...

La premsa francesa ens dona notícia de certa ordre del dia aprovada pel partit socialista francès—després de forta lluita en el sí del mateix—exigint al Govern a que entauli negociacions de pau, i a tal efecte negar els recursos que, per a continuar la lluita, sien necessaris.

Tot lo que sia expressar l'anhel de que acabi aquest desangrament inhumà, aquesta folleria immensa, ho trovem bé. I tan bé com ho trovem! Nosaltres, que, enemics de tota guerra, odiem amb tot el fervor de l'ànima els vesaments de sang!

Però, preguntem:

Ara vos en recordeu? Fins ara no's manifesten aquets desitjos de pau? I no se vos va acudir quan als començos de la guerra 200 soldats provençals van llençar les armes al crit de la Internacional?...

Al anar a començar el quint any, sentiú aquest gran anhel de pau? doncs, refreneu aquest sentiment, que ara per ara és massa tard o massa aviat; vinga una empenya suprema i llençareu l'enemic fora de França i aleshores, sí, que s'entauli la pau.

Però mireu que parlar amb l'enemic, quan aquest està dins a casa i amb perill de caure sobre París...

Mentres tant, aquells camarades vostres nascuts a Alemanya deuen pensar en la seva actitud, d'avui fa quatre anys, a Bruseles, quan deien que abans que socialistes éren fills de l'Imperi i feien possible una guerra que ara entra en el quint any del seu curs...

Ha fet quatre anys que l'Humanitat es desangra...

Ha fet quatre anys que ploren cinc mil·lions de marcs...

Ha fet quatre anys que un nuvol d'odis plana sobre Europa...

Quants n'hauràn de passar per a esborrar-ho?...

Oh, els responsables!...

Ha començat el quint any del martirologi...

¡Que'ls deus vulguin perdonar aquesta equivocació universal!...

Siquem dignes i forts

Varem assistir al grandios miting de les Esquerres a Barcelona i varem oir amb devoció les sinceres oracions dels novells diputats socialistes i del eloqüent Marcellí Domingo combatent al govern, combatent a la monarquia, combatent al rey, i les valentes paraules d'aquells homes donaven la sensació de la crua realitat en que's trova aquest desgraciat país nostre.

Nosaltres forsosament tenim el deure de soscriure totes les seves afirmacions perque les creyem justes i exacte reflexe del verdader sentiment del poble honrat i digne que per ventura existeix encare en aquest país.

No tenen d'esforsarse gaire els diputats esquerrans per a fer comprendre al poble que la seva retirada del Parlament espanyol fóu realitzada amb tota la necessaria dignitat perque el país sapigués que no era possible continuar col·laborant en qualsevol forma que fós amb els governs de la monarquia imposats per son rey.

Després dels greus aconteixements que desde fa més d'un any han vingut succeint i que han portat a la nació a una continua intranquil·litat, no tenien dret els elements burocràtics a continuar jugant amb el poble com estaven acostumats a fer, i el poble no devia continuar tampoc més temps sofrint el tracte d'esclavatje en que volien sometral.

El govern va volguer sapiguer fins ahont podria arribar la paciència dels diputats esquerrans que havien sigut elegits dignament per el poble consentint i que havien sigut enviats al parlament per a fer obra practica i positiva apoyant al govern en tot lo que fós beneficiós per el país o per a combatrel i oposarse a lo que fós perjudicial i atentori a les llibertats del poble, i per a sapiguerho va intentar de do-

nar l'últim tom al tornillo que tenia de subjectar l'argolla en que anaven estrenyentlos. Pero els diputats esquerrans van arribar fins al maxim de la paciència que el seu deure els obligaba, van rompre les cadenes en que volien cercarlos i humillarlos y varen abandonar el parlament espanyol consients de lo que feyan i absolutament convensuts de que fora inútil tot quant intentessin fer per a poguer fer entender en aquells remats d'homes ministerials que el poble al elegir als seus representants ho fa solsamet perquè aquets's preocupin del benestar i de la prosperitat del país, i no per a posar el seu unic esforç al sosteniment de la monarquia i de son rey, sensa tenir en compte si lo que fan es o no digne, si lo que ells apoyan es o no beneficiós per el poble.

Les esquerras van complir el seu deure al retirarse del parlament despreciant tot lo podrit que allí quedaba, i al nostre entendre no poden ni deuen tornar a seure en els escons que varen abandonar. Els diputats esquerrans saben que tot lo que intentessin fer allí fora completament infructuós, que no serien escoltats ni atesos per ningú dels que allí han quedat, perque l'esperit maligne d'aquella gent que sols ha servit per a portat al país a un estat grandios de postración i de miseria i que tot ho creuen salvat amb un crit de Viva España, tot ignorant el significat d'aquestes paraules, se creurien mes forts i mes absoluts amb les seves orientacions i tractarien als nostres diputats sensa miraments de cap mena, amb un tó mes imperatiu si hi cap encare i voldrien considerarse ells com els bons i els altres com els dolents; que reconegut l'erro que havien comés al retirarse del parlament tornaven allí a demanar clemencia i compasió, i si en la discusió de nous projectes sensa finalitat practica i beneficiosa per el país els nostres diputats tornessin a pronunciar discursos

substanciosos combatentlos, prou es cuidarien aquells senyors asalariats per son rei, d'escampar per arreu, envoltades amb tot el veri que surt de les seves entranyes, aquelles ignominioses frases de que els diputats republicants reformistes i socialistes se veuen obligats a continuar la seva actuació per aquet camí per a contentar a les seves masses pero que pro-aben'ells que la majoria del país está conforme amb les orientacions del govern i satisfets de la monarquia i de son rei.

No, els diputats esquerrans no deuen tornar al parlament.

Els fets han demostrat que la darra esperansa que quedaba del resorgiment d'Espanya amb la monarquia ha desaparegut i per lo tant ells tenen el deure de posarse en contacte amb el poble que els segueix amb fé i que's lo que forma l'Espanya vital, i preparar i portar a terme el moviment necessari qu'enderroqui per sempre aquesta monarquia nefasta que fa tant temps estem sofrint, i que amb ella desapareixi tot lo dolent i despreciable que ha contribuït a portat al nostre país en la actual postració i miseria en que's trova, i amb el triomf dels ideals de la llibertat i del progrés neixi una nova Espanya digna, forta i florentina.

¡Oh, mar capriciosa!

Els bons amics de Reg, Constantí, Durán, Prous i altres que no recordém.

Passavam amb el tren per la muntanya d'entranyes descobertes, sobre'l mar; un mar lluger, blavós i magestàtic, amb una barca aci i un'altra allá. Sobre la platja llisa, blanquinosa que'l sol com vany de llágrimes, secá la deixa humide d'ones enfebroses, dormia un home: janeu a endevinar si la seva confiança era llegítima quan les escumes duïen polç de sal besant-li's peus, breçant-lo carinyoses, i el seu son era dolç i sossegat!

¡Oh mar excels, tan béll en ta pau dolça, tan magnífic, tan blau quan regnes plá i acompanyes les barques carregades, amb la salabor fresca del teu baf!...

Oh mar tranquil qui beses a les roques i hi dús tes bolves amb bréus rems callats, i sabs les hores tristes de tragedia quan obres el teu ventre criminal, i en cent aspres rampells de bojeria alocs muntanyes, i t'engorges naus!

Que de la nit ne fás la téva cómpliq, i esclates trons, quan Aquiló, company, s'avé a deshonorar-te, i l'aconcentes deixant-li satisfes ses malvestats!...

J. COSTA I POMÉS.

Barcelona.

Juliol

Amb l'agonia de les flors ha enamalait Eva-Natura quan la rosella ha vist morir, creia morir ella de tortura. Per a calmar l'ardent sofrir, com que en son cor la (amor perdura, aima al bell Cigne, qui amb son coll sab manyagar-li (la cintura.

La sega ha devallat. Han mort les roelles sagnantes i lars de dolor ofegades de sed. Els camps ofereixen els rostolls i una que altre espiga escaducera deixada a l'etzar dels aucells i insectes afanyosos. Un pá d'or apilat de palla, lleix enfront de la masia, la sabrosia d'una palla tova i reposanta.

Les garbeces apilades, serán més tan esmicolades pèl tritlleig del trill, al só d'una cantinel·la cançonera i piatosa. El grill hi entona la sonata fastigosa i caotica barreja d'una cançó monótona i pausada. Agonitza'l gamma esplendit del blat. Natura enamalait d'insomnis i febres amoroses.

Pomona va triomfant en mig d'una sopor insoportable, d'una flama com de foc sagrat, ornant en garlandes de fruit, els camps exuberants.

Juliol devalla. Juliol va oscil·lant i l'estiu va apoderant-se de les ciutats. L'impossibilitat de soportar aquestes caldes orripilants, va fent allunyar dels pobles, aquells qui cerquen l'aixoplug estiueng a la plavensa de la torra, quinta, villa i manso.

I a l'afectuositat que tot orna, un ric present dels fruiterars, ens enriqueix les vaixelles, amb uns uperrims presegs, codiciosos prunes, els primers melons i la cindria ventrada, saborosa i fresca.

Un revolteig d'orenetes encercla la ciutat mandrosa.

La llum del sol s'allarga, com fent els jorns inacabables...

Els crepuscles absorveixen, mentres la nit amb pausa arriba i una xafagor convida a la fresca, mentres ens alleugerem de robes.

El grill canturreja dintre d'un test escardalenc de canti, en el balcó, ont prop les clavellines reverencien unes poncelles, ansioses de lluir en el pit de una hembra exuberant, joconda i de cabells sedosos, vellutats i odorants...

Agost

Com s'hi gronxola el fruit madur en la brancada, (abans tan dreta! L'illusió és feta realitat. Tota la terra és satisfeta. Xisciant, enllá, camí del cel s'ha vist passar una ore- (neta. Eva-Natura la segueix amb la mirada viva, inquieta.

Mare-Natura fecondant, aboca'ls fruits a devassalls i tot sembla que's cansi de produir. Xofagor que invadeix, domine i impera amb prepotencia sobre la voluntat dels essers i'ls postra en estat d'un repós agut i mandros.

Calor, xafagor i sol, imperen en aquets dies, que sols l'aigua conmon i fa apropar maternalment.

Les ciutats son desertes. El veraneig, com una plaga, encomana la fervorositat i la temptació.

Les platges són el lenitiu del cós, que viu en l'asfíxia constant de la polç i la manca d'aire.

La dolçor de la salabor atrau insensiblement a l'encant de les sirenes ciutadanes que mostren el cós a flor de l'aigua i dels centaures que's barregen peadorament lascius.

Agost triomfa, entre aquesta insensible convicció de tota mena de Poesia que no's pod digestir,

La burocracia pseude-provinciana, apléga la mitat de les seves coneixences en la finca, i un fonograf de veu tísica ofereix l'encant d'un art barroic i xabacá.

Les noies llegeixen a l'ombra de unes acacies, l'exelencia d'uns glosaris xeniusiacs, fets per obra i gracia de quelcom jove diable regionalista *ninõ bien* i pol·lid o be les páginas galans i pornogrífiques de l'Hoyos i Vinent.

Aquesta es la paradoxa de l'estiu. L'insopible aborrimment, l'embrutiment de l'estiueng amb villa i etc., etc...

Agost es el mes de la decadencia, els dies de la decadencia encomanadiça i prosaica; el mes de la plaga pitjor que aquelles set d'Egipte: la pluja dels

Jocs Florals de Canprosa, l'invidiament de les festes majors dels pobles minuscols...

SALVADOR TORRELL I EULALIA.

Vacances d'estiu.—Alcover, Juliol.

Quin goig quan la veig; rojota vencedora en la batalla, mostrar entre'ls llabis trémuls el tresor de ses dents blanques.

No sé què hi ha en els seus ulls quan me mira triomfanta, que pren encar mes blancor el tresor de ses dents blanques.

Mentres s'escorra ma ditxa, me plau contemplar-la, lassa, i fins vençut m'enamora el tresor de ses dents blanques.

Llavores tot el meu ser reta al seu triomf homenatge i m'és nova tentació el tresor de ses dents blanques.

Aquella és justament l'hora que a la meva amor encanta, i'm mostra com sortilegi el tresor de ses dents blanques.

Desclou suauement les parpelles per no cegá amb sa mirada, ferint-me sopte al somriure el tresor de ses dents blanques.

Llavors uns llabis que abrussen se besen amb tota l'ànima i tanquen l'estoix que serva els tresor de ses dents blanques.

JOSEP ALEMANY I BORRÁS.

Páginas femenistes

PER O. M.

DE LES LLARS HUMILS

En la rònega casa, miseriosa, bruta i humitejant a insolubritats repugnants, un quadre trist se reconstitueix enfront l'esguard que avença a esquadrinyar el ferm misteri en que vinen una mare decandida i aixafada pel treball, viuda i isolada del món, amb una única filla, qui, postrada en el llit miserios, decandeix a tota pressa.

Mancats aquets dos essers de l'afany en que'l treball els rendia, cobrant una misèrrima i infima quantitat, van defallint, mancats de tota mà piatosa que, escaducement, els hi prodigui quelcom per a sostràure's d'aquell apenament, amb els aliments que'l cos de la infortunada filla demana i no poden abasta'ls per manca de commiseració i pietat.

I l'enfermetat empitjora, l'enfermetat mina una joventut ofegada entre l'apenament d'un treball que ha aixafat un pit, i l'antihigiènic farum de la fàbrica, qui l'ha postrat en un llit, qui, com tomba, la cobeja, mentres va expirant pausadament, vetllada per l'alenada amorosa de la mare que l'ampara amb el conçol dels darrers sospirs...

En la llar humil gen postrada la filla commiseriosa, desamparada de tothom i feta un marbre espectral, que, com carn bategant, somriu, somriu la manca de diners, la manca de veïns i companyes del treball, que l'han deixada sola a l'etzar de la mort.

Aon és una mica de sentiment envers el próxim?

Aon és una alenada d'amorositat aprop dels humils, dels desamparats...

DEMANEU PER TOT ARREU ELS

Xarops, Horxates i Sodes refrescants

ESPLUGAS

CREU CUBERTA, 32

BARCELONA

¡Com manca el conçol sempre als humils i resignats de la vida!... De les llars humils tothom ne faig... Ningú fa bategar el pit, inflat per un sentiment humaníssim de caritat!

Per la transcripció,
LLEONART.

Els manaments de la celeberrima Llei de la neutralitat son deu

El primer, estimar la neutralitat sobre totes les coses, encara que la mateixa ens porti a la ruina i ens faci perdre la noció de la vergonya.

El segon, no jurar ni injuriar en va el sant nom dels pobles beligerants ni dels seus embaixadors o agents diplomàtics.

El tercer, escoltar la noticia dels atentats a la propietat i a la vida dels espanyols amb tota tranquil·litat, com qui escolta ploure i, a ésser possible, celebrar-ho.

El quart, honrar als nostres governants com a incubadors de la llei de la neutralitat i patrocinadors de la ja per tot arreu coneguda frase de que "el poble espanyol sols tinga guitarras i veu per a demanar almoïna, té més de lo que li fa falta".

El quint, no matar les il·lusions dels pares de la patria, en especial d'en "Vaselina", com a mediadors en el concert de la pau el dia que aquesta arribi, que és quan precisament acabarà la que aparentment gosem avui dia nosaltres.

El sisé, no furnicar i permetre estoicament que ens malmetin la nostra ja prou mitgada marina mercant i que ens impossibilitin per a conquistar gran nombre de mercats afins, que per incuria no poseim, obligant nos a que'ls hi donem les gracies perque es contenten amb aixó sol, que és com si ens fecin lo que nosaltres no podem fer.

El seté, no furtar els vaixells que tenen refugiats en els nostres ports, ans tot lo contrari, cuidar-los, aixis com als seus tripulants, amb tota cura, com a via de presulies.

El vuité, no posar falsos testimonis als quefes d'estat dels governs centrals ni mentir dient que no creiem lo que, per mediació i com a contesta a les nostres notes, les seves embaixades ens diguin.

El nové, no desitjar la llibertat ni l'enderrocament del militarisme, ans tot lo contrari: santificar-lo.

El desé, no desitjar de cap manera els béns dels altres; mes, sí deixar que ens malmetin, sense que ens sentim Quixots, de la manera que'ls hi plagui els nostres.

Aquets deu manaments s'enclouen en dos, ço és: servir i estimar amb santa resignació al nostre Govern sobre totes les coses, convertint-nos en cegos, muls i sorts, i als Imperis Centrals com a nosaltres mateixos.

AMOROSA

La més gentil de mes amigues, a R. R.

En la solitud de ma poètica cambra s'alça dintre una auriola de bella recordança la imatge hermosa de la estimada. La seva sola presència m'atira de blau les parets com un símbol de esperança dels somnis que s'han de veure realitzats... Com una papelosa rosa és missatgera de bones noves que al

cor enamorat porten ventura... Com un artístic pomell de flairoses flors se trova damunt de ma taula, saturant-ho tot del dolç encís de la poesia... Com una fada em somriu graciosa, donant una pinzella de alegria dintre el quadro de la realitat que, trist, em rodeja... Com la mussa ofereix feconditat a la meua imaginació pobre, per a que, divagant pels indrets insegurs de la fantasia, es mostri sortossa al emprendre la difícil tasca de glosar-li una oració...

Si; ets tu la qui, com una emperatriu, omplis tots els actes de ma vida... Ets tu, la qui em fa fruir les ditxes inconegudes de l'amor... Ets tu la qui, com una nova brúxula, adreces el vaixell de la meua vida vers la platja dels bells ideals, que un dia... sols veiente vaig perfilar... Ets tu la qui, amb les teves gracies, fas la vida agradable com ho és la primavera... tot florint... Ets tu la qui, amb el teu dolç parlar, omplis de melodia i sentiment la meua anima romàntica... Ets tu la qui m'ensenyes a ésser bo pel mitjà d'una ditxa ja oferida... Ets tu, en fi, la que dones un nou alé, una nova embranzida al meu ansiat viure, per a que, renovant les forces baix l'influx magnètic de tes estimables caricies, empenngui de cada dia nous i més forts impulsos, per estimar-te... estimar-te molt, més... de cada dia.

No desmaiis. Mostra't bella, que'l teu cós, com una rosa, clou tot el bell encís de les més oloroses flors, per a que, ubriquant-me baix ses emanacions oloríferes, em dormi en una són dolça, com produïda pel bell conjur, de un màgic narcòtic.

Fés, que al contemplar-te admiris a la Venus de Milo, que seduïnt-me amb la excelsitud de sa bellesa, es metamorfeïja en una sollicita vestal, per a mantindre sempre amorosa, el foc de ma novella passió, que, com una carícia càlida, es va apoderant de mi... amanyagant-me mol dolçament; en el poètic esllangiment d'una dolça... però molt dolça melangia...

SALVADOR FERRÉ GUASCH.

Per última vegada

Amic Sedó: M'agraden molt les controvèrsies, perque, diu l'adagi, que «parlant la gent s'entenen». Sí, soc un d'aquells convençuts que pensen i creuen que de la discussió en brotlla la llum; pero sempre aquestes polèmiques he tingut gust de sostindre-les en altres persones no afins, jamai en amics, que com un ne sou, tant vos estimo, per la sola raó de que apesar de no tenir predominí grand sobredes de sí mateix la criatura humana, no exenta en absolut de passions, fa que en més d'una ocasió vegi la ofensa aon no existeix, i aleshores queden rancunies que entre vos i jo, per una part, molt greu n'hauria; mes, portat l'assumpte al terreny que vos, amb marcada bona fè, l'haveu col·locat, em veig obligat a pendre la ploma per última vegada i no amb el propòsit d'ajuntar-me una victòria, no; tampoc per altra part he pensat lluir-vos amb els llores del triomf; és la meua intenció, car amic, que amb els dos no hi hagi ni vensuts ni vencedors i, en últim terme, sigui jo qui porti la desventatja.

Vriat és, havent pensat pendre el meu escrit amb el sentit com ho feu, apareix que vos atribuïeu-s'ho idees no manifestades, paraules no dites ni escrites; però si tot lo que jo en el meu escrit exposo, vos ho haguessiu mirat seré, desapaixonat, segurament no haurieu pensat treure punta de lo que verosimilment no'n té.

Calia sols que alli aon dic (referint-

me a lo apuntat per vos) «aquest 70 per 100 de analfabets en tinguin la culpa els diputats d'esquerra, etc., etc.» hagués escrit en tinguin part de culpa, i ja no tenien aon agafar-vos, perque d'aquesta part de culpa i altres mals-pitjors, en feu responsables, en part, a'ls diputats d'esquerra, o bé jo no sé lo que llegeixo, i vaig intentar demostrar-vos, vareig volgué dir que'l diputats d'esquerra, ni en poc ni en molt, tenien rò que venre amb l'estat d'incultura i altres mals que, com matura vella, plana sobre'ls ibèrics d'Espanya.

Suposant de que vos, amic Sedó, amb un moment de distracció haguessiu atribuït tota la culpa de tot lo que patim els espanyols a les esquerres, per ma part (sincerament vos ho confesso) ho hauria pres per una equivocació vostra i no n'hauria fet esment, no podia fer-ne palanca de contradicció de abdos parers, perque de fer-ho m'exposava a corre un ridícol i si bé vareig discrepar en un punt de vostres apreciacions, fou perque—vullgueu-m'ho permetre—crec que al escriure aquell formós article vos feieu traïció an el vostre pensament, com seguieu creient; vos en feu de nou, al rectificar en lo de fer responsables en part de l'atrás que patim a les esquerres, partint de la base que jo no ignoro de que vos sabeu que dites esquerres des de la caiguda de la República del 73 no han col·laborat en comú en la obra desafortunada dels nostres governants.

Compreneu are de que si en tinguessiu de mi el concepte que jo ting format de vos, haurieu deixat deprofitar-vos, ja bé sigui d'un descuit o tal volta d'una manca d'instrucció per a treure punta, repeteixo, de lo que verosimilment no'n té?

Els que com vos i jo escribim sols per afició, carregats d'obligacions i bastant mancats d'aptituds (perdoneu) més d'una vegada ens passa com an el dimoni quan tracta d'amagar se la cua: per més de que tractem d'ocultar ho, s'ens ha de veure'l llautó. Aquesta circumstancia fa que'n certes ocasions aquell que'n llegeix tingui que ésser indulgent i amb el seu bon sentit, subsanin errors i entenguin no'l que diem sino allò que volíem dir. Aixó és lo succent en el cas present que ¡pobre de mi! vaig expressar amb el meu escrit de fetxa 16 Juliol insertat en aquet il·lustrat setmanari cosa diferenta de lo que en realitat gaudia i volia dir.

¿Estem aclarats?

FRANCESC VIVES.

Miravet 30 Juliol 1918.

L'ofensiva alemanya

Entrant tot justament en el quint any de guerra i'ls nostres Governos no s'han preocupat fins avui dia, d'altra cosa, que de mantindre la neutralitat a tot cos, neutralitat que indubtablement ens porta directament a la ruina i a la perduda del poc honor que ens queda i al desprecí de las nacions concions dels seus drets.

El dia 17 d'Agost de 1915 comensá l'ofensiva contra nosaltres amb el torpillejament del vaixell «Isidoro» de 2.044 tonelades. Desde aquesta fetxa han continuat torpillejant vaixells i més vaixells, fins a deixar quasi esquilhada la nostra marina mercant, que ha quedat reduïda aproximadament a la quarta part del seu efectiu, sens que tinguessin cap eficacia les notes i més notes, per els nostres Governos a ells enviades.

L'ofensiva continua i, lo que és més, continuarà, ja que sembla que'ls espanyols hagin perdut la noció de la justícia, no volem entendre que, amparant-nos en ella, queda compensada la mandede força de l'Estat espanyol, puix per sí sola en constitueix una.

La major part dels nostres vaixells han sigut torpillejats en circumstancies del tot gravíssimes i si bé de primer moment ha produït la noticia dels mateixos en l'opinió espanyola certa emoció, ha acabat per acostumar-se i rèbre-la en la més perfecta indiferencia.

Som perfectes neutrals i com a tals tenim que portar nos, encara que les nacions beligerants infringeixin el dret marítim internacional i atentin a la bandera mercant espanyola, ocasionant-nos amb els torpillejaments infinitat de víctimes.

¿Què representen els marins i'ls vaixells espanyols davant el conflicte que pot suscitar se en cas d'exterioritzar virilment la nostra protesta!...

L'últim torpillejament ha sigut el del «Eguzkia», ocorregut el dia 31 del passat mes. La llista de vaixells enfonsats i de les víctimes aumenta de dia en dia.

El Govern no ens permet el dret de defençar-nos ni casi'l consol de que'ns poguem dòldrer de les malifetes de una nació que's titula amiga. Que rodi la bola i esperem el final, que no podrà ésser més desastrós, a pesar del optimisme dels nostres governants, de lo que finalment será, per a nosaltres. Mancats de llibertat per dir lo que deiem, ens limitem solsament a ésser historiadors i a publicar una lleugera nota dels resultats de l'ofensiva que fa quatre anys, contra nosaltres tenen empresa.

Els datos son incomplets puix les oficines de l'Estat no es cuiden de catalogar els agravis soferts per nosaltres. Aproximadament son els següents:

Barcos enfonsats: 82. Nombre de tonelades brutes que representen: 160 mil, que representen una perduda per a Espanya de més de 2.000.000 de pessetes sens contar el valor dels géneros embarcats.

Número de vides sacrificades per a major honra i gloria dels pirates del present segle, 123. Número del personal que ha quedat sens colocació, 246 oficials de cuberta i 246 oficials de màquines, més uns 2.000 entre mariners, fogoners i personal de fonda.

Que fassi cada llegidor el comentari que millor li plagui. Nosaltres tenim vedat el fer-ho.

Sportives

Atletisme

Aplassats per una setmana els campionats socials del «Club Gimnástico», se celebraran eixa tarda en el camp del mateix.

Per el nombre d'atletes inscrits en totes les proves que's verificaran, fa preveure una lluita tremenda per a aconseguir el codiciat titol de campió i al mateix temps, unes marques que deixin ja un sabor a victòria en el pròxim campionat de Catalunya.

No hi ha dupte que en Nin, Rosanes, Artigues, Abella, Maset, Sanromá, Gasulla, Dat-toli, Godall i alguns altres novells atletes, que tot i éssent novells fan molt bons resultats en els entrenaments, posaran tot son valer i saber per a que no quedi desmentida la fama dels atletes gimnásticos.

En el programa, com ja vareig dir, consten totes les proves de que está compost el del Campionat de Catalunya.

Avui es el següent:

1. Salts d'altura amb impuls.
2. Salts d'altura sense impuls.
3. Carrera de 500 metres.
4. Salts amb pertiga.
5. Carrera de 800 metres.
6. Llençament del pès.
7. Carrera de 1.500 metres.
8. Carrera de 800 metres per equips de quatre corredors que deurán correr 200 metres cada ú.

Per a diumenge dia 11:

1. Salts de llargada amb impuls.
2. Salts de llargada sense impuls.
3. Carrera de 200 metres.
4. Carrera de 5.000 metres.
5. Llençament de la jabalina.
6. Llençament del disc.
7. Carrera de 400 metres.
8. Marxa de 3 kilometres.

Per poc que s'apreti se baterán tots els records provincials i potser... Espero els resultats amb molt d'optimisme.

Son molts els que's pregunten si el amic Soler, atleta que tan ha ajudat a enaltir el nom del «Club Gimnástico» pendrà part en els campionats socials i cas de no pendre-hi part, si defençarà sos colors en els Campionats de Catalunya.

Crec que el més indicat per a treure a sos admiradors i amics de la seva curiositat, no és altre que l'amic Soler. Ell té la paraula.

Foot-ball

Apesar de la calor que aprata de valent i de les vacances que s'imposen als primers equips al fort de l'estiu, els del «Gimnástico» i «Tarragona» fan alguna que altre visita a les ciutats veïnes.

El dia de Sant Jaume el «Gimnástico» se traslladà al Vendrell a medi ses forces amb el «Canadenc F. C.» i el «Tarragona» lluità amb els «Vampirs» de Vilafranca.

Vers aquesta ciutat del Penadés se dirigirà el dia 11, el primer complert del «Gimnástico», per a celebrar un matx amb el «Vilafranca F. C.», aixecant-se així el veto que existia entre els dos equips, per no haver volgut satisfir l'últim al primer els gastos de sa última visita. ¡Molt bé vilafranquins!

El campionat infantil en el que's disputarà la artística i elegant copa «Gimnástico» son ja un nombre considerable els inscrits per a pendre-hi part. Sé ja dels primer, segon infantil i quart del «Gimnástico», tercer del «Tarragona», «Victoria» i «Catalunya».

Dins breu temps será senyalada la data del començ d'aquest torneig.

Els organitzadors fundadors del «Tarragona F. C.», eixa colla d'abnegats treballadors que després d'havert complert son jornal se llençan a un entrenament actiu, per a que son primer equip pugui ocupar el lloc que per son nom li pertany. Están d'enhonorabona. Han entrat a formar part de son primer equip valiosos elements que reforçaran totes ses linees d'una manera positiva, quedant així el «Tarragona» en condicions de medir ses forces amb el «Gimnástico». Ultimament ha entrat a reforçar la línia de mitjos, l'ex-equipier del primer del «Gimnástico» en F. Abella.

M'han dit, encara que no com a cosa certa, que han adquirit un camp bastant espaiós enfront al carrer de Colón, en el de E. Figueres. De lo que hi hagi ja'n parlaré.

Convidats pel «Vilanova F. C.», se traslladaran a Vilanova i Geltrú el dia de sa festa major, els equipiers del primer «Gimnástico» a fi de disputar-se una valiosa copa de plata. Animo i a veure si aconseguim una franca victòria sobre els campions comarcals.

Nàutica

Acordat ja pel concell directiu del «Club Náutic», encara que no publicat, el programa de regates i festes per a les properes de Santa Tecla, i arribat a mas orelles quelcom del mateix, vaig a donar-vos-en compte.

Se farán unes regates de yols a quatre remers i timoner en quines se disputarà la copa Mediterrà, cedida galantment pel Concell permanent de

XACOLATE ORTHÍ-TARRAGONA

PRODUCTE PUR i de PRIMERA CALITAT: El més RIC EN CACAO: Aliment NUTRITIU per excel·lència

la Mancomunitat de Catalunya, i en la que sols hi podran pendre part els ports de nostre mar blau.

Una cursa de canots individual i tmoner, per a la que s'están entrenant nostres mellors bogadors.

Una de palangrers que sempre resulta interessantíssima.

Una novitat per a nosaltres serà la regata de balandros serie Hispania, en la que hi participarán un nombre considerable del Club de Mar i Marítim de Barcelona.

Un partit de Water-polo amb un equip barceloní i interessants carreres de natació.

Es d'esperar, donat lo bé que ho sap fer el «Club Náutic», com ens ho ha demostrat en festes anteriors, que aquestes festes causaràn l'admiració de tots quants tinguem ocasió de presenciar el compliment de l'avants dit programa.

OLIMPIC.

De l'Ajuntament

Sessió del dia 1.er d'Agost

Presideix el senyor Gilabert. Assisteixen de les minories republicana, regionalista i socialista, els senyors Oliva, Rabadá, Ventosa, Ras, Floresví i Vallvé.

Se dona compte de la suspensió de D. Bonaventura Miró del càrrec de regidor, i'l senyor Gilabert manifesta i s'acorda expressar el sentiment de la Corporació per aquest fet, que al seu entendre, no pot ser degut més que a una equivocació.

El senyor Oliva s'adhereix a les paraules de la presidència, i demana que es notifiqui al senyor Miró l'acord que ha pres l'Ajuntament i ofereix ocupar-se novament d'aquest assumpte en època oportuna, extranyant-se dels continus processaments de regidors de les minories. Queda acordat.

El senyor Rabadá, referint-se al dictamen sobre la factura de medicaments dels farmacèutics d'aquesta ciutat, diu que'l varen impugnar perquè no tenia forma legal, i demostra que la majoria l'ha presentat a la sessió sense haver-lo estudiat, car hi ha uns preus extraordinariament exagerats, per lo que demana que torni de nou a la comissió. Se acorda aixís.

S'aproba tota l'ordre del dia, i'l senyor Ventosa desenrotlla la seva moció en la forma següent: Duptava en desenrotllar la meua moció sobre els nostres futurs processaments, al veure que ni'l senyor Prat, ni'n Nadal, als que haig de fer càrrecs concrets, assisteixen a la sessió, com tampoc cap senyor de la majoria. Per aquesta causa jo l'havia sospesa dugues vegades, però les meves excitacions han estat inútils, i aquestos senyors defugen les seves responsabilitats i no tenen el valor de donar la cara.

Jo voldria saber qui son els nostres enemics. Qui son els que están conformes amb els nostres processos; voldria desllindar clarament els camps i per xó insistia en que la majoria assistís a la sessió, i principalment els senyors Prat i Nadal.

He sapigut que hi ha dos processaments, i que un dels querellants és don Francisco Morell Prat. Me va sorprendre l'apellido i vareig preguntar a l'arcade si era parent seu, i resulta que li és cosí germà. Aquest senyor que no té cap classe d'interès en perjudicar-nos, s'ha ofert a pagar tots els gastos que originí aquest procés; i jo tindria interès en saber d'aon surtirán les misses.

Se'ns processa a tots els de la minoria i fins al cosí del querellant, el senyor Prat, i aixó és cosa que sorprenent i's presta a interessants reflexions.

El jutjat d'aquí va denegar el nostre processament, i va vindre una segona querella promoguda per un empleat de l'Ajuntament, germà de un regidor, que está, naturalment, a les ordes de l'arcade.

Aquesta segona querella está dirigida pel senyor Nadal, qui no compleix amb aixó una missió professional, sinó que's constitueix en defensor d'un atropello, car jo sostinc que la nostra proposició, motiu d'aquestos processos, era de la més alta moralitat i la sostindré acceptant per a mi sol tota la responsabilitat.

Aquestos senyors de la majoria han de venir i puntualitzar i dir si estan conformes en aquest procés, i no comprenc que'l senyor Prat ocupi l'Alcaldia si consent que se l'acusi de delinquent i d'indigne d'ocupar el seu lloc. Jo crec que'ls senyors de la majoria no venen per no posar-se en contradicció, i perquè no'ls hi demostrem massa eloqüentment que no poden conviure els acusadors i'ls acusats.

Entenc que no haig de parlar més no havent-hi la majoria. La meua veu no's perdrà, car el poble sà de Tarragona ja ha fallat aquest plet, i pot comparar a cada moment la nostra actuació amb la de la majoria.

Insistiré novament quan aquestos senyor compreguin la cobardia moral de la seva conducta, i's decideixin a no amagar la mà després de tirar la pedra.

Si som processats procuraré recabar per a mi tota la responsabilitat, i si'ns arriben a condemnar, podrem alçar el cap ben alt, car la nostra consciència tindrà la satisfacció íntima del deure complert.

El senyor Oliva diu que'ls republicans s'adhereixen a les paraules nobles i dignes del senyor Ventosa, i que volen compartir totes les responsabilitats que s'exigeixin i que particularment tindria una gran satisfacció en ser condemnat, car hauria acabat la seva tasca. Acaba dient que si no se'ls condemna, reproduiran la proposició motiu del procés, per entendre que la dignitat de la Corporació ho exigeix.

El senyor Vallvé diu: La majoria ens vol treure de l'Ajuntament per a anar col·locant parents i resoldre aixís el greu problema de les subsistències. I precisament el senyor Nadal, que té un germà empleat, que va utilitzar el seu càrrec de regidor per a fer passar per pobre a una senyora rica per a poguer guanyar un plet, que ve aquí a satisfer les seves baixes passions, és l'advocat del segon processament.

Se llegeix una comunicació del tinent d'alcalde senyor Piñol, qui presenta la dimissió del referit càrrec per obligar-lo les seves ocupacions actuals a fer freqüents viatges.

El senyor Oliva demana que consti en acta el sentiment de la corporació per la renúncia del senyor Piñol, lamentant l'ausència d'un company digníssim, qui amb la seva intel·ligència i activitat prestava valiosos serveis a l'Ajuntament. S'acorda aixís.

Se procedeix a la primera votació per a designar substituït al senyor Piñol i queda elegit interinament, per unanimitat, el senyor Rabadá.

A proposta del senyor Vallvé queden nomenats els senyors Ventosa i Gilabert per a formar la comissió que ha de anar a Barcelona a entrevistar-se amb el president de la Mancomunitat per a tractar d'assumpes de molta importància per a Tarragona.

El senyor Floresví demana que consti en acta la seva més enèrgica protesta per l'abandono inqualificable de la majoria.

A mans de la gent d'orde, l'Ajuntament ha perdut la seva serietat, provocant el més gran desorde. El greu problema de les subsistències está completament abandonat, car els senyors de la majoria no assisteixen a les sessions ni a les comissions i explica amb gran calor i vehemència la situació trista i desesperada de la classe treballadora que's veu abocada a la rebel·dia i a la violència per no poguer menjar. Confa que are que s'han concedit dos mesos de llicència an en Prat, l'alcalde interí s'ocuparà activament de les subsistències.

S'aixeca la sessió.

NOVES

Hem tingut el gust de veure els plans, presupostos, memoria i tarifes dels artillers. Es tracta d'una obra veraderament grandiosa i que ha entrat ja en plena via de realització.

Per a donar una idea de la seva magnitud, íbasti dir que en lo projectat per a executar tot seguit s'hi invertiran mes de vuit mil·lions set centes mil pessetes, havent-se de construir grans tallers de fundició, maquinaria, fusteria, esmalts, ebanisteria i decoració, galvanització, pintura, etc., etc.

Es indiscutible que aquestes noves industries han de portar a Tarragona una munió d'obrers tan gran, que ells, junts amb els que la Companyia del Nord destinarà a Tarragona una vegada acabades les seves grans obres que té començades, treuran d'aquesta ciutat el marcat seigell de ciutat monacal i livítica que ha vingut tenint fins a l'actualitat i que tant l'ha perjudicada.

Felicitem-nos-en.

CASA COCA

COMTE DE RIUS, 7 - TARRAGONA

Respalls de tota mena, especialitat en articles de pell i per a viatge, hules per a llits i taules, gutaperxes i linoleums.

El divendres sortiren de nostra ciutat el tinent general En Carles Palanca i sa distingida familia per a Eciija. Ha sigut amb forsa disgust que hem vist la marxa de aital militar, doncs que sa qualitat personal, en totes hores recomanable, contragué fortes amistats de tots els qui tinguèrem ocasió de tractar amb ell, qui sempre estava atent a qualsevol favor que pogués fer.

Desitgem al senyor Palanca bon cert en son nou destí, al igual com ha sigut son comés a Tarragona.

Proximament apareixerà a Madrid un nou diari del matí, intitulat *El Figaro*.

PERE FRANCESCH

Practicant de Medicina i Cirugia

Especialitat en Massatge i Callista

VISITA A DOMICILI

Plassa de la Font 47, entressol

LLIBRERIA i PAPERERIA i ESTAMPERIA
DIBUIX i PINTURA i ESCRIPTORI

LLIBRES RATLLATS

LLISEO PONZ MASSAGUÉ

SUCCESOR DE FILLS DE J. FONT

CORRESPONSAL de la casa FARINETTI per a SEGELLS DE GOMA, RELLEUS EN PAPER, ESMALTS, etc., etc., i de la casa "ARTE CRISTIANO" de OLOT per a ESTATUARIA RELIGIOSA

Baixada Misericordia, 7 Teléfon 393 Tarragona

SOFRE LIQUID "RADIUM"

Preparat per la Casa C. Haupold a base de polisulfur amb notable estalvi sobre el sofre en pols.

La Escola de Viticultura y Enologia de Reus el recomana per a combatre la malura de les vinyes.

Agent: **Sebastià Miró**, Tamarit, 99. — BARCELONA

Teléfon A. 5.371

Després de passar una curta temporada entre nosaltres, ans d'ahir sortí cap a Valencia, aon embarcà per a Fernando Poo, el nostre estimat amic en Francesc Potau.

Li desitgem un feliç viatge.

Casa Llauradó

San Agustí, 19

Rebudés les més selectes novitats en

LAGSSA

BRUSAS

ETAMINS

CRESPONS

LLANARIA

GENEROS DE PUNT

BOAS PLUMA FANTASIA

A pesar de les circumstancies actuals els preus en tots els articles son en extrem limitadíssims.

El passat dimecres debutà en el «Coliseo Mundial» la companyia de zarzuela i opereta espanyola que dirigeix el primer actor en Emili Duval i de la que formen part el mestre Gilabert, les tiples series Marina Navarro i Rosa Claveria, la triple cómica Adela Pin, el primer actor en Rafel Díaz, el baix en Baltasar Blanquells, el tenor en Joan Rosich i el barítono en Pere Alcántara.

El debut fou un éxit, puix la companyia és de lo milloret en aquet género. L'entrada fluixa a no poguer més, lo que és una llàstima, doncs com ja hem dit, conjunts com el mentat no

estem desgraciadament acostumats a venres'ls.

Per a avui estan anunciades dugues grans funcions. Esperem que'l públic sabrà correspondre al esforç de l'empresa no deixant d'assistir al espectacle.

Hem rebut el primer nombre de la revista sportiva *Tarraco Sport*.

Li desitgem llarga vida i prosperitat.

"Desde las barricadas"

(Vida política espanyola)

per ALBERTO GHIRALDO

Preu: 3'50 ptas.

"El peregrino curioso"

(Una setmana de revolució a Espanya)

Sensacional follet de 100 pàgines

Preu: 0'35 ptas.

Demanu-los en totes les llibreries y Casa Editorial Monclús

= Tortosa =

VI PUR del Baix Penadés

(GARANTITZAT i PRECINTAT)

A 25 céntims el litre, al Cos del Bou, núm. 9.

A domicili (inclús als masos) a 30 céntims.

Exigiu el precinte de garantia

Ferreteria de Bernabé Martí

Bateria de cuina — Eines de totes classes

Articles per a magatzems de vins i olis.

Objectes per a regalos

Articles per a Sport

SANT AGUSTÍ, 9 i 11-TARRAGONA

CLÍNICA VETERINARIA I TALLER DE CONSTRUCCIÓ

— DE —

POMPEU VALL

|||

NOVA DE S. FRUCTÓS, 3 TARRAGONA

P. Floret i Ordeix

Advocat: Corredor de Comerç Col·legiat

Apodaca, 6: Tarragona: Telefon 95

Gestió i intervenció d'operacions bancaries: Ordres de borsa

Fàbregas i Recasens

Banquers

Valors :: Cupons :: Borsa :: Canvi :: Giro

Rambla dels Estudis, 4 :: Barcelona

LINIA REGULAR - DE GRANS VAPORS Ibarra & C.^a (S. en C.) SEVILLA

Tots els dijous sortida fixa per a Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz, Huelva, Sevilla (admitint càrrega amb coneixement directe per a Ayamonte i Isla Cristina, amb transbord a Cadiz o Huelva, (segons convinga al interessat), Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes i San Sebastián. Quincenalment admet càrrega per a Motril. Servei ràpid eventual per al Nord d'Espanya, amb escala als ports de Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander i Bilbao, empleiant sols 14 dies en el viatge. Se expedeix coneixement directe per a Lluarca i San Esteban de Pravia amb transbord al vapor Lluarca n.º 3, i per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa Denain & d'Anzin.

VIATGES EXTRAORDINARIS A PALMA DE MALLORCA

Per a la Costa d'Espanya

PRÓXIMES SURTIDES

Per a Cette i Marsella

VAPOR "CABO SAN ANTONIO"

VAPOR "CORONA"

Per a més informes al Consignatari **D. Marian Peres.-Reial, 32 - Teléfon, 45 - TARRAGONA**

Ferros per a obres de totes classes: Retxes: Especialitat en treballs d'art.

TALLER DE CERRALLERIA

JOSEP GIL SABATÉ

CARRER PORTELLA, 9
TARRAGONA

Báscules, Balances i Romanes. Reparacions de totes classes.

GRANS MAGATZEMS Las Balears

Sabateria: Sombrereria: Camiseria: Corbateria: Géneros de punt: Especialitat i grans existències en mitjes i mitjons.

ROBA BLANCA PREU FITXO
TELEFON 116

Confiteria i Pasteleria

Francisco Tuset

(Ex-dependent de la casa Palá)

Gros assortit en reposteria: Tortades replenes i Pasta de Brioxis. Especialitat en Pastes seques: Carquinyolis i Borregos: Xarops i Horxates.

RAMBLA S. JOAN, 41
TARRAGONA

Impremta: de Llorens i Cabré

Fortuny, núm. 4
: Tarragona :

TINTORERIA MODERNA de Angel Alcoverro

Unió, 33. — Taller: Gasómetro, 32. — TARRAGONA

SUCURSALS A GANDESA, VILLALBA, BOT I BATEA

L'amo d'aquesta tintoreria té'l gust de posar en coneixement de la seva nombrosa clientela i del públic en general que ha rebut un immens assortit en colors de la present temporada i en especial els negres de BREMEN. Per a convenses visiteu aquest establiment.

Es ren en i tenyeixen tota classe de texitx de llana, fil i cotó per difícils que sigan.

Es renten i tenyeixen sotanes i manteos en negres especials.

Es renten en sec trajos de senyor i senyora, lo mateix que tota classe de cortinatges, tapets, boás, guants, estors, mantellines, gorres, etc.

Els negres es tenyeixen en colors.

Especialitat en els plaxats sens perjudicar els texitx.

Gran rapidés en els dols. Se serveixen els encàrrecs amb promptitut.

GRAN REBAIXA DE PREU

No confondre-s: Tintoreria Moderna, Unió, 33 - Tarragona

Hotel Internacional
Recentment inaugurat
Confort modern
COMTE DE RIUS, 17
I AUGUST, 26
TARRAGONA

HIMALAYA
El rei dels licors estomacals
FABRICANTS:
Fills de Joan Vilá Granada
MARCA REGISTRADA
Gran Diploma d'Honor en l'Exposició de Buenos Aires
Demareno en els cafés i pasteleries
Indicat per a casaments, batetjos i banquets

Fábrica de Braguers i de Aparatos Ortopedics (TRENCA TS)
EL BRAGUER ARTICULAR-REGULADOR sistema MONTSERRAT es el més práctic i modere per a la retensió i curació de les hernies per cróniques i rebeldes que siguin.
Grans existències de BRAGUERETS DE GOMA per a la radical curació de les hernies de la infancia i tot lo concernent a Cirurgia i Ortopedia.
ESPECIALITAT EN LA CONSTRUCCIÓ DE FAXES CENTRALS
Casa Montserrat
UNIÓN, 34 TARRAGONA

COLMADO CENTRAL
Frederic Miret
Fruites fresques, embutits, fiambres, conserves vius, xampansys i tota classe de comestibles.
Unió, 28: TARRAGONA
TELEFON 245

Instal·lacions Electricitat i aigua
Lampisteria en general
Timbres — Teléfon
Material Eléctric
Antón Montesinos
Apodaca, 27
TELEFON 324
TARRAGONA

STOCK Michelin i Dunlop
Accessoris i pe es soltes per a Bicycletes, Motocicletes i Automovils
Oils lubricants, betzines i bujies — Vulcanització i venda de neumáticos i càmares per a tota classe de Autos —
Despatx i Exposició: Masien i C.
Unió, 32 :: Teléfon 259
Garage
TARRAGONA

Casa Literas
Recomana al públic ses acreditats Cafés
Torrefacció diaria
Gran assortit de articles del ram de ultramarins.
Garantia absoluta amb la qualitat dels seus géneros.
Servei a domicili
MAJOR, 3
TELEFON 241
TARRAGONA

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
dels cassos de vellesa, malaltia, invalidesa, viudetat i mort
Inscripta en el Govern civil i en la Comisaría general de Segurs, segons mana la Llei.
Direr i cultatiu: **DR. RABADA**
Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla St. Joan, 90, pra. De 10 a 12 i de 5 a 7 — TARRAGONA

Menjadors del Jardí
de Francisco López
AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16
TARRAGONA
Se serveixen cuberts des de 1'50 pessetes en endevant i a la carta.
Hospedarçes per temporada a preus convencionals.
Habitacions amb llum eléctrica

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA
Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia i anàlisis micro-químic d'orina. productes patològics. Sero-Reacció de Wassermann — Aplicació del 606.
BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADA
Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Melge de les Cases de Socors de Barcelona
Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.
Per a'ls pobres, franca dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.
Rambla de Sant Joan, 90, entressol. — TARRAGONA

MOSTELLE (RAIMOST)
Suc de raims sense alcohol
The Grape, Juice G. L.
Londres i Tarragona
El Vermouth més higiènic
Un excelen refresco
El millor aliment en les malalties i convalescencia
Se ven per tot arreu

Sastreria Novitat
Lluís Montserrat
PORTALET, 1
PLASSA DE LA FONT, 51
TARRAGONA

Petit Versailles Bar de Moda
Refrescos-Café-Licors-Dolços
Exploendit servei de Restaurant:
Piano eléctric - Overt dia i nit
Rambla S. Joan, n.º 49
Teléfon, 242
Tarragona

Per a bons **EMBUTITS**
totes menes a la **TOCINERIA**
Antoni Ventura
Unió, 11
Tarragona

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI
Joan M. Piñol
Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181
Gran assortit de llibres ratllats de totes menes i tamany: Escribanies: Plums Stillogràfiques: Pasa-cartes: Copiadors, etc
Gran novetat en pitja papers amb rellojje veritat
Postals de totes menes i albums per a les mateixes
PREUS SUMAMENT BARATOS
Unió, 1 - Tarragona